

Naturvernforbundet i Agder
Postboks 718
4604 KRISTIANSAND S

Deres ref

Vår ref
20/1720-9

Dato
19. juli 2021

Avgjørelse av klage på vedtak om kvote for betinget skadefelling av rovvilt i region 1 for 2021 - 2022

Klima- og miljødepartementet viser til klage fra Naturvernforbundet i Agder 16. april 2021 over rovviltneemnda i region 1 sitt vedtak 24. mars 2021 om kvote for betinget skadefelling av rovvilt (jerv, gaupe, ulv og bjørn) i region 1 (Vestland, Rogaland og Agder).

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltneemnda i region 1 sitt vedtak 24. mars 2021 om kvoter for betinget skadefelling av jerv, gaupe, ulv og bjørn i perioden 1. juni 2021 til og med 15. februar 2022. Departementet har lagt vekt på at det ikke er fastsatt bestandsmål for noen av rovviltartene i region 1, og at det regelmessig oppstår skadesituasjoner på sau som følge av rovdyr. Departementet vurderer at kvotene som er satt ikke truer bestandenes overlevelse eller er til hinder for å nå de nasjonale bestandsmål for artene. Departementet har også lagt vekt på at konkret vurdering av skadepotensial og eventuelle andre tilfredsstillende løsninger enn felling skal gjøres av statsforvalterne i hver enkelt situasjon som måtte oppstå og før vedtak fattes. Departementet tar inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk og lisensfelling skal være unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt. Klagen er dermed ikke tatt til følge.

Saksgang

Rovviltneemnda i region 1 vedtok 24. mars 2021 kvote for betinget skadefelling av rovvilt (jerv, gaupe, ulv og bjørn) i region 1 (Vestland, Rogaland og Agder) for 2021-2022. Vedtaket ble påklaget av Naturvernforbundet i Agder 16. april 2021. Rovviltneemnda i region 1 behandlet klagen 20. april 2021 og opprettholdt sitt tidligere vedtak. Miljødirektoratet ga sin faglige

tilråding 5. juli 2021 og saken ble oversendt departementet 6. juli 2021. Miljødirektoratet har i e-post 12. juli 2021 kommet med en tilleggsvurdering til sin faglige tilråding.

Klagers anførsler

Naturvernforbundet mener det er automatikk i rovviltnemndas vedtak, da det over flere år har blitt fattet likelydende og samstemte vedtak. De viser til rovdyprenes funksjon i forhold til skrantesyken som er oppdaget i villreinbestanden på Hardangervidda. De mener Norge ikke har en plan for hvordan de store rovdyprene skal fjernes fra Norsk rødliste for arter, 2015. De peker på forpliktelsene i Bernkonvensjonen og at det må satses på forebyggende tiltak og individrettede tiltak. Eventuelle skader i regionen må vurderes når de oppstår og da med vurdering av hvilke forebyggende tiltak som har blitt iverksatt, skadens omfang og hva slags individ som har forårsaket skade.

Rovviltnemndas vurdering

Rovviltnemnda har i sitt vedtak redegjort for gjeldende regelverk, bestandssituasjonen og for utbetalte erstatninger for beitesesongen 2020. Nemnda fattet vedtak om kvote for betinget skadefelling på 8 jerv, 2 gauper, 3 ulv og 1 bjørn.

I sin vurdering av klagen sier nemnda blant annet:

"Når region 1 ikkje har eiga bestandsmål for rovdypartane, vil det etter vår oppfatning vere av noko mindre betydning om vilkåra i § 7 er oppfylt. Regionen skal uansett ikkje ha faste bestandar av rovdypartane og mest truleg har streifdyra som er i regionen liten påverknad på dei nasjonale bestandsmåla. I hovudsak er det hanndyr i regionen, med unnatak av jerv der også hodyr er vanleg. Som i tidlegare klagesaker vil vi prinsipielt meine at det er dei regionane med bestandsmål for rovdypartane som har hovudansvar for å oppfylle dei nasjonalt fastsette bestandsmål. Så vidt vi kjenner til har både bestanden av gaupe og bjørn auka noko dei siste åra, og også for jerv og ulv er bestanden aukande. Denne utviklinga gjer at vedtaket til rovviltnemnda er fullt ut fagleg forsvarleg. Koplinga mellom skrantesyke (CWD) på villrein på Hardangervidda (og i Nordfjella) grunngjeve med at det kan skuldast fråvær av rovdyp er høgst usikker, og der er ikkje forskning som klårt understøtter dette. CWD er ein spesiell sjukdom som ikkje viser på dyra før sjukdommen er langt framskriden og dei kan då ha smitta andre dyr undervegs i sjukdomsperioden. Det er vanskeleg å sjå føre seg at rovdyp skal kunne plukke ut dei sjuke dyra på eit så tidleg stadium at det skal ha betydning for utbreiinga av sjukdommen. Dette blir i tilfelle heilt hypotetisk. Normalt er det elles slik at dei fleste rovdyp vil ta sjuke og skade dyr, og unge og gamle dyr. Rovviltnemnda i region 1 har i utgangspunktet ikkje ansvaret for nasjonal politikk og tilhøvet til andre land i Europa, som t.d. til Bernkonvensjonen, Aichi-målene eller FN sitt Naturpanel. Det er den enkelte statsforvaltar innanfor regionen som tildeler skadefellingsløyve i beitesesongen, med bakgrunn i den kvota som er vedteke av rovviltnemnda. Det blir då til vanleg sett ein rad vilkår som m.a. skal prøve å sikre at rett individ blir teke ut, slik Naturvernforbundet poengterer. Dette er og eit hovudmål for forvaltninga, at skadegjeraren blir teke ut raskast mogleg når det oppstår akutte skadetilfelle. Statsforvaltarane legg og vekt på at førebyggande tiltak skal vere sett i verk, men dette er ofte vanskeleg å gjennomføre når akutte skader oppstår. Tidleg nedsinking

blir nytta ved t.d. jerveskade, og det er eit godt førebyggjande tiltak. Det viktigaste førebyggjande tiltaket i region 1 er som før felling av skadegjerar.

Miljødirektoratets faglige tilråding

Miljødirektoratet sier i sin faglige tilråding blant annet:

"Om bestandssituasjon for ulv, jerv, gaupe og bjørn i Norge og region 1

Ulv

Rovdata har 1. juni 2021 publisert endelig bestandsstatus for ulv i Skandinavia for vinteren 2020/2021. Det er registrert i alt 48 familiegrupper i Skandinavia, hvorav 5 helnorske og 7 familiegrupper i grenserevir. Det er videre registrert 27 revirmarkerende par, hvorav 5 i Norge og 1 i grenseoverskridende revir. Dette er samlet sett samme antall familiegrupper og revirmarkerende par i forhold til det som ble registrert forrige sesong. Men det er ved siste inventering en større andel av familiegrupper, noe som tilsier at antallet individer i bestanden har økt noe fra forrige sesong. Bestandsrapporten angir at det er registrert 5 helnorske ynglinger og 7 ynglinger i grenserevir.

Alle revir er registrert i tilknytning til norsk ulvesone. Det beregnede antall ynglinger i Norge er 8,5 ynglinger inkludert grenserevir, noe som er over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 4-6 årlige ynglinger i Norge, hvorav 3 helnorske ynglinger. Det ble registrert 8,5 ynglinger i Norge også i registreringssesongen 2019/2020. Det er i perioden 1. juni 2020 til 31. mai 2021 kjent avgang av 33 ulv i Norge, herav to individer i region 1. Etter 1. juni 2021 er én ulv felt på skadefelling og én ulv felt ved nødverge, begge i region 5. I region 1 er det ikke mål om ynglende ulv, men man må forvente at streifindivider av ulv kan dukke opp. I forvaltningsplanen til region 1 heter det: «Dersom det syner seg at ulven er viktig for overlevinga av bestanden, til dømes fordi DNA-profilen er gunstig i høve til innavlsproblema i bestanden, skal terskelen for felling etter måten vere høg, jf avtale mellom Miljødirektoratet og Naturvårdsverket 1.april 2012. Dette gjeld særleg utanom beitesesongen». Vi viser ellers til Miljødirektoratet oversendelse av faglig tilråding ulv 25. juni 2021 gjeldene for hele landet.

Jerv

NINA rapport 1874 gir siste oversikt over verifiserte jerveynglinger i hver region, og for hele landet. I årene 2018-2020 ble det registrert henholdsvis 58, 62 og 63 jerveynglinger på landsbasis. Direktoratet konstaterer at tallet på ynglinger er høyere enn det nasjonale bestandsmålet på 39 årlige ynglinger av jerv, når en ser på brutto tall ynglinger. Av de 63 registrerte ynglingene i 2020 ble det gjennomført hiuttak i 9 tilfeller, slik at netto tall før beitesesongen 2020 var 54 ynglinger. I tillegg til hiuttak av 21 valper ble det felt 34 jerver på skadefelling i perioden 10. september 2019 til 9. september 2020. Region 1 har ingen mål om yngling av jerv i sin region, men man må kunne forvente streifdyr og enkeltindivider av jerv særlig i områder som grenser til region 3 og region 6 som har nasjonale mål om ynglinger av jerv. Det ble ikke tatt ut jerv ved ekstraordinære tiltak i region 1 vinter/vår 2021. Det er ikke informasjon om yngling av jerv i region 1 våren 2021. En tispe er registrert død (05.02.2021) ved ulovlig felling i Stryn kommune.

Gaupe

I NINA rapport 2011 går det fram at det er registrert henholdsvis 57,5, 55 og 66,5 familiegrupper av gaupe på landsbasis i årene 2019, 2020 og 2021 (Figur 1). Antall registrerte familiegrupper i 2021 tilsvarer en bestand på omkring 395 dyr (95 % CI = 327–463) i Norge. Dette er bestandsstørrelsen før kvotejakta i 2021 og før reproduksjonssesongen. Bestandsestimatet før jakt i 2021 viser samme antall gauper på landsbasis som i 2020."

"Bjørn

I 2020 ble det mest sannsynlig født 8,5 kull i Norge (NINA Rapport 1986, 2021), som er en økning på 1,5 kull sammenliknet med estimatet for 2019. Det nasjonale bestandsmålet på 13 årlige ungekull er ikke nådd, men det regionale målet er nådd for region 5 og 6. For region 6 ble målet for første gang nådd i 2020, og for region 5 i 2018. I de øvrige regionene med mål om yngling av brunbjørn (region 7 og 8) er vi fortsatt under bestandsmålet. Region 1 har ingen mål om ungekull av bjørn. Det er ikke dokumentert bjørn i regionen siden 2011.

Konklusjon

Miljødirektoratet har gjennomgått bestandssituasjonen for de enkelte rovviltartene og nemndas sitt vedtak for betinga skadefellingstillatelser. Det er etter vårt syn ikke grunnlag for å tro at felling av kvotens størrelse vil påvirke bestandsmålet til de enkelte artene. Direktoratet viser til at de gjeldene forvaltningsprinsipper innebærer at det skal tas sikte på å oppnå bestandsmålet for den enkelte rovviltart innenfor sitt forvaltningsområde. Miljødirektoratet vurderer at en effektuering av vedtatt kvotestørrelse for betinga skadefellinger av jerv, gaupe, ulv og bjørn i region 1 ikke er til hinder for å nå de nasjonale bestandsmål for artene i sine forvaltningsområder i 2021."

Miljødirektoratet har i e-post 12. juli 2021 gitt følgende tilleggsvurdering:

"Miljødirektoratet viser til epost 8 juli, og vår faglige tilrådning om kvoter for betinget skadefelling i region 1 (vår ref 2021/4368) oversendt 5 juli 2021.

Rovviltnemnda i region 1 fattet den 24. mars 2021 vedtak om betinga kvote for skadefelling av 2 gauper, 8 jerv, 3 ulv og 1 bjørn gjeldende for perioden 1. juni 2021 – 15. februar 2022. Miljødirektoratet vurderer at en effektuering av vedtatt kvotestørrelse for betinga skadefellinger av jerv, gaupe, ulv og bjørn i region 1 ikke er til hinder for å nå de nasjonale bestandsmål for artene i sine forvaltningsområder i 2021.

Ved en inkurie har vi ikke innbefattet vår vurdering i forhold til bestandenes overlevelse i vår anbefaling. Følgende vurdering skal også legges til vår anbefaling:

Det er etter vårt syn ikke grunn til å forvente at vedtatte kvoter for region 1 vil bli effektuert i sin helhet. Direktoratet viser til at de gjeldende forvaltningsprinsipper innebærer at det

skal tas sikte på å oppnå bestandsmålet for rovvilt innenfor forvaltningsområdene for de ulike rovviltarter. De vedtatte kvotene for region 1 gjelder for områder som er prioritert for beite.

Vi viser til vår vurdering i vår faglige tilrådning betinget skadefelling ulv i brev datert 26.juni 2021.

Når det gjelder den norske bestanden av gaupe, jerv og bjørn er disse del av større sammenhengende fennoskandisk bestander og med forgreininger også videre inn i Russland. Vurderinger av bestandens overlevelse må derfor ses i sammenheng med dette. Kunnskapen om den skandinaviske bestanden av jerv, gaupe og bjørn er relativt god med, for de finske og særlig de russiske delene av bestandene har vi ikke samme kunnskapsnivå.

Bestanden av bjørn i Sverige anslås til å være på ca 2800 individer av bjørn, som i stor grad sammenfaller og grenser opp mot med de deler av den norske bestanden av bjørn. Overvåkingen av jerv er felles for Norge og Sverige, og foregår etter to uavhengige metoder; hiinventering og DNA-analyse av innsamlede skitprøver på vinteren. For jerv ble det påvist 164 ynglinger i 2020, og bestanden anslås å være 1069 dyr. Av disse jervene utgjør anslagsvis den norske delen av bestanden 382 individer (95 % CI = 323–486), og den svenske delen av bestanden å være på ca. 687 individer.

Tilsvarende er overvåkingen av gaupe i Norge og Sverige basert på felles metodikk og overvåkingsresultatet rapportert fra Rovdata viser en bestand på 280 familiegrupper registrert i Norge og Sverige. Dette tilsvarer en bestand på ca. 1639 gauper, hvorav ca. 395 gauper i Norge og 1244 i Sverige.

Miljødirektoratet vurderer at migrasjon av jerv, gaupe eller bjørn ikke har negativ effekt på bestandenes overlevelse.

Miljødirektoratet vurderer at en eventuell effektuering av de vedtatte kvotene for betinga skadefellinger av 2 gauper, 8 jerv, 3 ulv og 1 bjørn i region 1 ikke vil være til hinder for at de nasjonale bestandsmål for artene oppnås i sine forvaltningsområder etter neste ynglinger. Vi vurderer også at uttakene slik de er vedtatt heller ikke vil true bestandene av gaupe, jerv, ulv eller bjørn sin overlevelse."

Klima- og miljødepartementets vurdering

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) §§ 18 og 77 og rovviltforskriften § 7, jf. § 8. Videre har departementet, i henhold til nml. § 7, lagt prinsippene i nml. §§ 8 til 10 og 12 til grunn som retningslinjer. Prinsippet i nml. § 11 anses ikke som relevant i denne saken fordi det ikke er aktuelt å stille fordyrende vilkår.

Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn i skjønnsvurderingen. På rovviltfeltet må forvaltningsmålet etter nml. § 5 ses i sammenheng med de vedtatte bestandsmålene som Stortinget har fastsatt for de fire store rovdyrartene, og skal forstås slik at det ikke er til

hinder for en geografisk differensiert rovviltforvaltning, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) s. 376. Nml. § 5 og prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning er konkretisert i rovviltforskriften §§ 3 og 4 og de regionale forvaltningsplanene for rovvilt. De nasjonale bestandsmålene er fordelt på de åtte forvaltningsregionene for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4, og det er ikke fastsatt bestandsmål for jerv, gaupe, bjørn eller ulv i region 1.

Kunnskapsgrunnlaget er i hovedsak basert på eksisterende og tilgjengelig kunnskap, og departementet anser at kravet i nml. § 8 dermed er oppfylt. Det er departementets vurdering at det i denne saken foreligger tilstrekkelig kunnskap og at føre-var-prinsippet i nml. § 9 følger får mindre betydning.

Vurdering av vilkåret om at uttaket må avverge skade

Departementet skal ta stilling til om man skal tillate felling av rovvilt for å avverge skade på husdyr eller tamrein, jf. nml. § 18 første ledd bokstav b.

Naturmangfoldloven krever etter departementets vurdering at skadepotensialet er av et visst omfang og alvorlighetsgrad for at felling skal kunne tillates, jf. også Lovavdelingens uttalelse 15. desember 2016 der de skriver "...må det etter vår mening legges til grunn at loven oppstiller et visst minstekrav til skadens alvorlighetsgrad og omfang, før uttak kan skje". Bestemmelsen er utformet med sikte på å gjennomføre Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1, jf. lovens forarbeider (Ot.prp. nr.52 (2008-2009)). Bestemmelsen må derfor tolkes på bakgrunn av konvensjonsbestemmelsens innhold. Også det generelle prinsippet om at norsk rett forutsettes å være i samsvar med Norges folkerettslige forpliktelser, tilsier en slik fortolkning. Artikkel 9 nr. 1 åpner for felling av vilt for å avverge "alvorlig skade" på bl.a. husdyr og tamrein, så fremt visse vilkår er tilfredsstilt. Ordet "alvorlig" innebærer krav til et visst omfang og en viss alvorlighetsgrad. Også konvensjonens verneformål trekker i retning av at det må være tale om fare for kvalifisert skade.

Departementet viser til at region 1 som helhet er et prioritert beiteområde, og at det regelmessig oppstår skadesituasjoner på sau som følge av rovdyr i regionen. Departementet legger til grunn at det også i 2021-2022 kan oppstå skade på husdyr av et visst omfang, og at vilkåret i nml. § 18 første ledd bokstav b er oppfylt.

Rovviltnemndas vedtak omhandler tildeling av kvoter for betinget skadefelling av rovvilt (gaupe, jerv, ulv og bjørn). Det betyr at vedkommende statsforvalter har disse kvotene som en ramme når de vurderer søknader om skadefelling. Skadefelling kan iverksettes ved akutte skadesituasjoner, og hvert enkelt tilfelle skal vurderes av statsforvalteren etter rovviltforskriften § 9. I tråd med rovviltforskriften § 9 skal statsforvalteren blant annet gjøre en nærmere vurdering av det enkelte områdets betydning som beitemark, skadenes omfang og utvikling, potensialet for fremtidige skader og muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak. Kvoten i rovviltnemndas vedtak er med andre ord ikke en gitt størrelse for hvor mange rovdyr som vil bli felt, men et handlingsrom dersom det oppstår skadesituasjoner som blir underlagt nærmere konkrete vurderinger av statsforvalteren i hvert enkelt tilfelle. Dette inkluderer også muligheten for at fellingsforsøk kan rettes mot skadegjørende individ, og

departementet mener at flere av de hensyn som blir tatt opp i klagen blir ivaretatt gjennom det regelverket som gjelder for fastsettelse av kvote og behandling av enkeltsøknader om skadefelling.

Vurdering av vilkåret om at formålet ikke må kunne nås på en annen tilfredsstillende måte

Departementet skal også ta stilling til vilkåret om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 annet ledd. I vurderingen av vilkåret vil prinsippet om geografisk differensiert forvaltning, som blant annet er konkretisert i rovviltforskriften §§ 1 og 4 og rovviltnemndas forvaltningsplan, veie tungt. Av rovviltforliket i 2011 framgår det at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Dette innebærer at beitenæringen skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal være lav terskel for å tillate uttak av rovdyr som gjør skade på beitedyr. I region 1 er det ikke mål om yngling av jerv, gaupe, ulv eller bjørn, og departementet mener det ut fra føringene i rovviltpolitikken ikke foreligger andre tilfredsstillende løsninger enn å vedta kvote for betinget skadefelling. Departementet anser dermed vilkåret om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte som oppfylt.

Departementet vil i denne sammenheng også understreke at dette vilkåret skal vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle der statsforvalterne behandler konkrete søknader om skadefelling i forbindelse med de skadesituasjoner som måtte oppstå. Det innebærer at selv om rovviltnemnda har vedtatt kvote for skadefelling kan utfallet av konkrete søknader om skadefelling være at det foreligger andre tilfredsstillende løsninger enn felling i en konkret situasjon. Rovviltnemnda har selv pekt på at tidlig nedsanking av sau vurderes som et godt tiltak som blir benyttet ved jerveskader. Klagers punkt om å vurdere andre tilfredsstillende løsninger blir derfor ivaretatt gjennom det regelverket som gjelder for samlet behandling av betinget skadefelling ved fastsettelse av kvote og behandling av enkeltsøknader om skadefelling.

Departementet har også, i vurderingen av kvotene for betinget skadefelling og om det finnes andre tilfredsstillende løsninger, lagt vekt på hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser i saken, jf. nml. § 14.

Vurdering av vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse og bestandsmålet

Bestandens overlevelse

Nml. § 18 andre ledd stiller i tillegg som vilkår at vedtak bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse.

Vilkåret må vurderes konkret i den enkelte sak, og terskelen kan tenkes å variere avhengig av blant annet fellingsgrunnlaget og kunnskapsgrunnlaget. Eventuell usikkerhet om den fremtidige utviklingen av en bestand har betydning i vurderingen, og det ligger en viss margin i begrepet «truer» bestandens overlevelse.

Det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn er 13 årlige ynglinger. Det er beregnet at det var 8,5 ynglinger av brunbjørn i Norge i 2020. Bestanden av brunbjørn ligger dermed under det nasjonale bestandsmålet. Når det gjelder vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse viser departementet til Miljødirektoratets redegjørelse for bestandssituasjonen for brunbjørn i den faglige tilrådingen. Departementet legger til grunn direktoratets vurdering om at uttaket ikke vil true bestandens overlevelse og finner at vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse er oppfylt.

Bestandsmålet

Når det gjelder effekten av påvirkninger, jf. nml. § 10, foreligger det årlige rapporter om bestandsstatus og annen vitenskapelig kunnskap som gir betydelig kunnskap om den samlede belastningen artene utsettes for. Det forekommer enkelte påkjørsler og tilfeller av sykdom, samt at det er kjent at det skjer noe ulovlig jakt på store rovdyr i Norge, men hoveddelen av avgangen skjer gjennom kvotejakt, lisensfelling og skadefelling. Årlige bestandsregistreringer samt utstrakt bruk av DNA-analyser, samt at store deler av avgangen er regulert gjennom statlige myndigheters kvotefastsettelse for uttak, gjør at det foreligger god oversikt over den samlede belastningen.

Rovviltnemnda i region 1 har fattet vedtak om kvoter for betinget skadefelling av 2 gauper, 8 jerv, 3 ulv og 1 bjørn gjeldende for perioden 1. juni 2021 til 15. februar 2022. Region 1 har ingen mål om yngling av ulv, bjørn, jerv eller gaupe innenfor regionen, jf. rovviltforskriften § 4 bokstav a.

Når det gjelder status for de ulike rovviltartene, viser departementet til Miljødirektoratets faglige tilråding der det framgår beskrivelser av rapporterte bestandsstørrelser for de fire aktuelle artene, samt bestandssituasjonen sett i forhold til de nasjonalt fastsatte bestandsmålene.

For ulv er situasjonen slik at bestanden er noe større enn det nasjonalt fastsatte bestandsmålet, og det er ikke mål om ynglinger i region 1. Situasjonen for ulv skiller seg likevel noe fra de øvrige tre rovdyrartene ved at bestandens overlevelse på sikt kan bli truet grunnet innavlsproblematikk. Departementet viser til at rovviltnemnda i sin forvaltningsplan har lagt føringer om at terskelen for å tillate felling skal være høy dersom det blir påvist genetisk verdifulle individer i regionen. Departementet legger til grunn at det gjøres rimelige tiltak for så langt det er mulig å unngå utilsiktet felling av eventuelle genetisk verdifulle ulver i regionen.

Bestandssituasjonen for bjørn er mindre enn fastsatt nasjonalt bestandsmål. En vekst i bjørnebestanden betinger et særlig vern av hunnbjørner. Region 1 er geografisk langt unna nærmeste forekomst av hunnbjørn, og risikoen for felling av hunnbjørn i regionen vurderes som liten. Generelt bør binne med unge(r) og hennes unger skjermes mot felling. Dersom en slik situasjon oppstår bør en vurdere nærmere hva som eventuelt bør gjøres. For å ha en lik vurdering av dette temaet i alle regionene tar departementet inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk og lisensfelling skal være

unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt. Videre mener departementet at Statsforvalteren skal gis fullmakt til å avslutte lisensfellinga dersom det blir felt binne under skadefelling eller lisensfelling.

Departementet mener etter dette at kvotene rovviltnemnda i region 1 har vedtatt for betinget skadefelling av jerv, gaupe, ulv og bjørn ikke vil true bestandenes overlevelse eller være til hinder for å nå de nasjonale bestandsmålene for artene.

Konklusjon

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemnda i region 1 sitt vedtak 24. mars 2021 om kvoter for betinget skadefelling av jerv, gaupe, ulv og bjørn i perioden 1. juni 2021 til og med 15. februar 2022. Departementet har lagt vekt på at det ikke er fastsatt bestandsmål for noen av rovviltartene i region 1, og at det regelmessig oppstår skadesituasjoner på sau som følge av rovdyr. Departementet vurderer at kvotene som er satt ikke truer bestandenes overlevelse eller er til hinder for å nå de nasjonale bestandsmål for artene. Departementet har også lagt vekt på at konkret vurdering av skadepotensial og eventuelle andre tilfredsstillende løsninger enn felling skal gjøres av statsforvalterne i hver enkelt situasjon som måtte oppstå og før vedtak fattes. Departementet tar inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk og lisensfelling skal være unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt. Klagen er dermed ikke tatt til følge.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Torkel Ramberg
spesialrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi

Miljødirektoratet
Rovviltnemnda i region 1
Statsforvalteren i Vestland